

Festival de poesia Horts de Poesia

Sant Vicenç dels Horts

12a

12a edició 2024

Dissabte 7 de setembre
Plaça de la Vila

La lírica d'una truita

La poesia ens ensenya a mirar l'entorn i el transforma, ens ajuda a imaginar-nos i a copsar-hi, sublimat, tot el que es cou dins i fora de la closca de l'ou. Lletra a lletra, vers a vers, es crea el niu per evitar que l'ou s'esquerdi: trobar la paraula que ens evoca una mirada, un espai, un sentiment, un anhel... és un camí a voltes quirúrgic i sempre ferotge.

El Festival Horts de Poesia incuba l'ou dels versos i en té cura any rere any, i ja en van 12. Ho aconsegueix amb l'empenta dels organitzadors, l'obra dels poetes i l'interès del públic. Enguany, a més, ho fa amb un rovell més vicentí que mai, mostrant el talent local i el d'origens veïns, així com també el solatge del Premi Narcís Lunes i Boloix, que es consolida com a referent de les lletres al nostre país. Sant Vicenç dels Horts es remou amb els versos i els versos es remouen cada cop més, amb l'aportació necessària de més dones poetes i que Horts de Poesia copsa en aquesta edició. I és que, sense aquestes mirades, més d'una truita pot quedar dessaborida.

Com l'ou a la lletra i com la lletra a l'ou, la poesia transforma en objecte, en paraules, el subjecte. Un procés en què la clara i el rovell són una mateixa cosa i sempre tenen un gust diferent, depenent del paladar. Tasteu-la i gaudim-ne!

Miguel Comino
Alcalde

Jordi Gil
Regidor de Cultura

Conjurem la poesia

Un any més, Horts de Poesia convoca veus diverses per conjurar la poesia, amb el convenciment que darrere d'aquest nom s'obre un univers de possibilitats foses amb la paraula.

La poesia contemporània s'explica sobretot pel sincretisme estètic, però, fet i fet, no importa. "Mai fins ara la poesia catalana havia viscut una tan alta plenitud: el nombre de poetes, el ple desplegament en tot l'àmbit geogràfic de la llengua, les traduccions, l'abundor de tendències estètiques, les dinàmiques generacionals, el nombre de col·leccions especialitzades i fins i tot la presència social d'aquest gènere literari, adés obscur i adés clar, minoritari, amb claus de llenguatge i de retòrica ben específiques de la seva disciplina, però àmpliament popular en determinats casos". La cita és de l'antologia *Mig segle de poesia catalana, del maig del 68 al 2018*, de Vicenç Altaió i Josep M. Sala-Valldaura. És llarga, sí, però descriu amb encert quina és la situació actual "d'aquest gènere literari, adés obscur i adés clar, minoritari".

Som minoritaris els que any rere any assistim a la cita d'Horts de Poesia? Sí, sens dubte. Fa 12 edicions que en fem gala, de la nostra minoria 'poètica', i agraïm el fet de ser aquí a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts, a les poetes i als poetes que ho feu possible, i, molt especialment, a vosaltres, públic assistent, que ens hi acompanyeu.

Jordi Boladeras
Josep Sagristà

Coordinadors d'Horts de Poesia

Fotografia de Marc Galeras

Jordi Cervera Nogués (Reus, 1959). Periodista.

Amb el blog de llibres de Catalunya Ràdio va guanyar els premis Vila de Martorell al millor blog en català, Blocs Catalunya al millor blog de Cultura i Vila de Lloret al millor blog sobre literatura. És autor de *Serial Chicken*, la primera novel·la d'Europa escrita a través de la xarxa Twitter dins la BCNegra 2010.

Ha guanyat premis de periodisme com el Reus de Comunicació o el "Memorial Màximo Burxa" de Tarragona; de poesia com el Pere Badia de Torredembarra; el Miquel Martí i Pol de la UAB per *Fluix Fluid*, el Benet Ribas-Recvll de Blanes per *Tanta xerrameca cansa* o el Narcís Lunes de Sant Vicenç dels Horts per *Un error, les fulles, l'udol*; de narrativa com el Pin i Soler de Tarragona per *Dibuixos obscens* (traduïda al castellà per Muntaner Editors), el Pere Calders de la UAB per *Professions liberals*; el Ferran Canyameres de Terrassa per *Mosques* que, a més, va aconseguir el Premi a la Millor novel·la negra en català del grup Brigada 21 i el Premi a la Millor novel·la negra en català per als lectors de la llibreria Negra y Criminal. L'any 2009 va guanyar el prestigiós premi Edebé de literatura juvenil per la novel·la *La mort a sis vint-i-cinc* que s'ha traduït al castellà, a l'usquera i al gallec i que ja porta dinou edicions, que s'ha editat a Brasil i a Mèxic i que té continuïtat amb *La mort a dos-cents deu*. També ha guanyat el premi de narrativa marinerà Vila de Cambrils amb *Aigua de mar*.

Ha publicat, entre d'altres llibres, novel·les com *Ànima de benzina*, *El triangle blau* i *Desig de foc* (amb comentaris del cuiner Santi Santamaría),

novel·les negres com *La música dels camaleons* sobre el GEI dels Mossos d'Esquadra i *Justícia quasi poètica*. Llibres de poemes com *Pintallavis* (amb pintures de Carles Amill), *Como la vida misma* (amb dibuixos de l'etòleg i descobridor de Floquet de Neu, Jordi Sabaté Pi), *Atzavara*, *Noli me tangere* (amb collages de Toni Torrell), *Metronom* (amb dibuixos de Rosa Gelpí), *Talaiot*, *Butte, gener a París* o *A Laura, potser*, *Vegetals*, *Menú de degustació*, el primer llibre de poemes que s'ha escrit al voltant del restaurant elBulli, amb pròleg de Ferran Adrià i *Novela negra*, un llibre de poemes en castellà a la prestigiosa col·lecció El Bardo de Poesia. Llibres infantils com *La capsa dels tresors* amb Sebastià Serra, *Llepafils* (amb dibuixos de Benjamí Tous), *La pilota Japler* (traduïda al turc), *El Gat Roc* (8 títols) amb il·lustracions de Núria Coll. També ha publicat *Les princeses insòlites*, *Els prínceps desorientats* i la sèrie *Soc robot* i la distopia futurista *L'enigma Perucho*, un homenatge a l'escriptor i bibliòfil barceloní i al poder dels llibres.

Ha publicat a l'editorial italiana La Torre degli Arabeschi *Botànic*, un llibre d'artista amb Jose Joaquín Beeme.

En el capítol de no ficció ha publicat *Mai no és tard*, *Los dos lados de la báscula*, amb la doctora Montse Folch, *Joan Perucho Poesia 1947-1956* i els receptaris *Les faves*, *La galera* i *El pop* (SD Edicions). També ha publicat el monòleg teatral *Moleskine*.

Encara no ha sortit el sol

Encara no ha sortit el sol,
totes les llums són un fanal boirós
i la penombra,
ombra difuminada de tímides ferides
que ens mantenen en silenci.
Camines amb aquella coixesa lleu,
amb la dificultat d'un esforç afegit
mentre jo no puc evitar pensar
en una palmera blavosa,
tatuatge poc lluit,
record de Larache, de gestes militars
de les d'obligat compliment,
sense èpica ni clarins,
només aquell punt de melangia
i una necessitat discreta
d'esborrar-lo, de fer net,
de regalar de nou a la pell
la seva passió primera.

[*Un error, les fulles, l'udol*, Premi Narcís Lunes i Boloix 2023, Saldonar 2024]

Farners Casas Fontcuberta (Torrelles de Llobregat, Baix Llobregat, 1954).

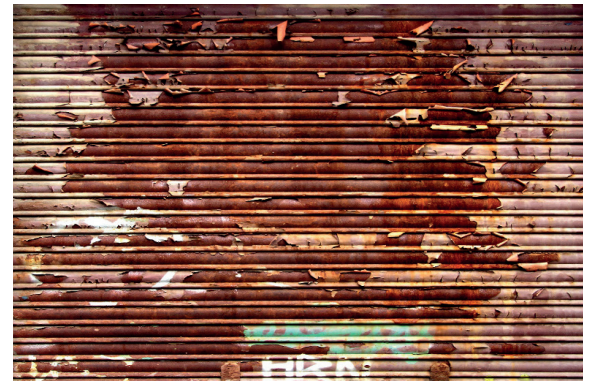
Diplomada en Treball Social, va treballar a l'administració local des de l'any 1988 fins al 2020 en què es va jubilar. Del 2003 al 2020 va viure a la comarca de l'Urgell. Les terres de Lleida, la seva climatologia, els seus paisatges i la seva gent han tingut un paper important en la seva obra literària. És membre del jurat dels Premis Literaris de l'Ateneu Torrellenc des de l'any 2019 i col·labora amb la Revista Xercavins de Verdú des de l'any 2015.

Ha publicat *Les flors dels ametllers i altres relats* (Editorial Neopàtria, 2016) i *Hebdomadari*, amb fotografies de Joan Ramell (Edicions de l'Albí, 2023). Ha participat en nombroses publicacions col·lectives com *Vull escriure* (La Llibreta Vermella, Teresa Saborit, des de l'any 2017 fins al 2022); *50 Poetes de la terra* –III volum– (Edicions Pedraseca, 2019, en benefici de la associació Open Arms); *Són pocs, som molts* (Col·lecció literària Elisenda Sala, Associació

de Relataires en català, 2019, en benefici de la Marató TV3); *Ara i aquí* (Col·lecció literària de l'Ateneu Torrellenc, 2022), *Vas bé, cirerer* (Col·lecció literària de l'Ateneu Torrellenc, 2023) i *Llegat enverinat* (Col·lecció literària de l'Ateneu Torrellenc, 2024).

Ha guanyat nombrosos premis literaris: Concurs Paraules d'Amor per Sant Jordi, Diari Segre (2014); X Concurs de relats Fundació Oncovallès, Granollers (2015); VI Concurs literari Cartes d'Amor, Castell-Platja d'Aro (2016); XXVI Certamen literari Sant Jordi, Mollet del Vallès (2017); IV Premi de Contes Es Còdol, Calella de Palafrugell (2019); Premi Espluga Viva Primavera Literària, Esplugues de Llobregat (2022); i III Concurs de Microrelats, Llorenç del Penedès (2022).

Setmana 16 – Imatge 16

Fotografia de Joan Ramell

Durant mesos, els sorolls van alertar els veïns.

Potser, si fessis memòria, recordaries el dia que la policia, en una intervenció programada, va obrir per darrer cop aquella persiana vella i rovellada. A fora, els primers rajos del sol il·luminaven algunes façanes i els veïns s'ajuntaven amb afany de tafanejar. Molts dels fluorescents eren fosos i per això primer van sentir els seus gemecs, diuen. Entre les piles de roba i aquella fetor, s'hi amuntegaven dones de totes les edats, que malviuen i malmenjaven apilades com si fossin bestiar. Cosien vint-i-quatre hores en condicions d'esclavatge en aquell espai sòrdid sense finestres. Allí, on algú havia col·locat les màquines de cosir en desordenades simetries.

Ara, ni la persiana gastada te'n recorda res.

[*Hebdomadari*,
Edicions de l'Albí 2023]

Sara Cabrera Corbacho (Sant Vicenç dels Horts, 1991) és llicenciada en Periodisme per la UAB (2013) i màster en Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania per l'IIEDGC (2019). Es dedica a la ràdio informativa i està vinculada a col·lectius culturals i feministes d'àmbit local. És la guanyadora del Premi Narcís Lunes 2023 en categoria de poema individual amb *Bola de pèl* i del 49è Premi Vila de Martorell amb el poemari *Em serviran a trossos*, que s'ha de publicar pròximament amb Viena Edicions. L'autora vinentina posa el cos en dubte i engruna tot allò que el travessa i el construeix: la ciutat, la ràbia de classe, l'entorn natural, els feminismes i les dissidències, la culpa o la memòria.

(fragment)

De les dutxes i les pintes
brollen algues tenebroses.
Ramificacions intruses,
figurants de l'oest sense talent,
okupes del desguàs.
Volen escanyar-me.

[*Bola de pèl*,
Premi Narcís Lunes i Boloix 2023]

Ciments Molins

El meu coixí fa pudor de roda cremada.
Postal familiar.
Distopia quotidiana.
Monstre de mil caps.
Ofega la Metropolitana.
M'adverteix des de les xemeneies.
Vigilant.
Escut de canvi no substancial.
Llança de caduc futur.
Es disfressa de progrés.
Serpenteja.
Gris pansit, omnipresent.
Torna'm els somnis amb l'olor de la cendra.

[*Em serviran a trossos*,
Premi Vila de Martorell 2024,
Viena Edicions 2024]

(fragment de *Carn d'olla*)

Seré l'excés recobert per una fina capa d'ironia
que brilla semitransparent a la botifarra.
Quasi bullint, em serviran a trossos,
un Kronos amb purpurina,
separaran el caldo de la magra.

Tu i el que queda de mi,
tendres en l'avarícia.
Farem de la carn un clam.

[*Em serviran a trossos*,
Premi Vila de Martorell 2024,
Viena Edicions 2024]

Irene Gómez Diéguez (Sant Vicenç dels Horts, 1999) és graduada en Arts Liberals per la Universitat d'Essex, especialitzada en estudis de comunicació. La seva escriptura es vertebrava en el joc, la ironia i la transgressió de les formes textuais. *Intent de poemari* és la seva primera obra, que va guanyar el Premi Amadeu Oller l'any 2021, que pretén establir un diàleg actiu amb el lector en clau juganera. O, si més no, intentar-ho.

Benvinguda

On és l'agulla,
la que cercaves al paller?

Alerta,
aquí hi ha una punxa
amagada enmig d'un vers.

Posa'l

H97
H98
H99
.....
H101
H102
H103

[*Intent de poemari*,
Premi Amadeu Oller 2021,
col·lecció Eixarms, Galerada
Serveis d'Edició 2021]

AGENDA
2030

**Diputació
Barcelona**

Horts de Poesia

**Festival
de poesia**

*de Sant Vicenç
dels Horts*

Sant
Vicenç
dels
Horts

**AJUNTAMENT
Sant Vicenç dels Horts**